

Sygn. akt IX Ka 694/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Klaudiusz Senator

Sędziowie: SSO Anna Szeliga

SSO Krzysztof Sajtyna (spr.)

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2014 roku

sprawy P. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 lutego 2014 roku sygn. akt IX K 1065/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymiar orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniża do 1 (jednego) roku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków należnych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 694/14

UZASADNIENIE

P. K.został oskarżony o to, że w dniu 25 lipca 2013 roku w K.prowadził w ruchu lądowym samochód marki A.(...)o numerze rejestracyjnym (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,48 mg/l, wynik II badania – 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k..

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 27 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1065/13 orzekł, co następuje:

I. oskarżonego P. K. uznał za winnego zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k., art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 300 złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25.07.2013 roku;

V. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego i na podstawie art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego P. K..

Powołując się na przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażącą niewspółmierność środka karnego wymierzonego oskarżonemu w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2 w wyniku błędnego określenia wysokiego stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu podczas gdy ustalone stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu nie przekraczające $0,5 \text{ mg/dm}^3$, czas popełnienia czynu poza godzinami porannego i popołudniowego szczytu komunikacyjnego, okoliczności popełnienia czynu, w tym fakt spożycia alkoholu w dniu poprzednim, a nie bezpośrednio przed kierowaniem pojazdem świadczące o działaniu w zamiarze ewentualnym, a nie bezpośrednim, brak spowodowania kolizji w ruchu, a nadto brak możliwości zarobkowania stanowiącego konsekwencje utraty uprawnień do kierowania pojazdami prowadzą do wniosku, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu nie jest wysoki w konsekwencji wymiar orzeczonego środka jest rażąco wysoki.

Podnosząc tak sformułowany zarzut w oparciu o przepis art. 437 § 1 i 2 k.p.k. skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, a podniesiony w niej zarzut rażącej niewspółmierności kary należało uznać za zasadny. Zgodzić trzeba się ze skarżącym, gdy upatruje rażącej surowości w nazbyt restrykcyjnym oznaczeniu czasu trwania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Słusznie zwraca uwagę na błędną ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, która niewątpliwie miała wpływ na orzeczenie zakazu w wymiarze 2 lat.

Argumenty wskazane przez Sąd Rejonowy, a mające przemawiać za ustaleniem wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu nie są przekonujące. W szczególności dowolne jest twierdzenie, albowiem nie poparte żadnym dowodem, jakoby na drodze którą poruszał się oskarżony panowało spore natężenie ruchu pojazdów i pieszych, a także jakoby stworzył poważne zagrożenie dla siebie, pasażerów i innych uczestników ruchu.

Brak jest w aktach sprawy jakiegokolwiek dowodu, aby istniał faktyczny wpływ alkoholu na technikę i sposób prowadzenia pojazdu przez oskarżonego. Natomiast obiektywny wynik badania wskazuje na stan nietrzeźwości poniżej $0,5 \text{ mg/l}$. Rację ma nadto apelujący, że okolicznością wpływającą na określenie rodzaju zamiaru ma ustalenie Sądu I instancji, iż stan nietrzeźwości wynikał z wypitego alkoholu dzień wcześniej, który był już eliminowany z organizmu, a nie wypitego bezpośrednio przez prowadzeniem pojazdu. Reasumując należy stwierdzić, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, aczkolwiek był wyższy niż nieznaczny, to niewątpliwie nie był wysoki.

Z tych też względów, zdaniem Sądu Okręgowego dostateczną i adekwatną represją wobec oskarżonego będzie środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. i art. 634 k.p.k. orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

SSO A. Szeliga SSO K. Senator SSO K. Sajtyna

A.W